

[Carl Petersen.]

Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ændringsforslaget, som er stillet uden for Betænkningen, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod.

Jens Thomsen: Min Gruppe har stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at bibeholde Forbeholdsretten i det Omfang, den har i den nugældende Lov. Lovforslagets nye Regler med Hensyn til Forbeholdsretten kan i mange Tilfælde komme til at tvinge Folk til at ødelægge deres Produktionsapparat og derved forringe Landets samlede Produktion. Retten til at beholde 3 Tdr. Korn pr. voksent Kreatur er meget beskeden, men naar der finder en Nedsættelse Sted til 1 Td. Korn, kan det i mange Tilfælde tvinge Folk til at sælge Besætningen og derved undergrave deres Arbejdsmuligheder.

Fra alle Sider er der kommet Opfordring til Landbruget om at lægge Produktionen om for at overvinde Tidens Vanskeligheder. Man har stillet følgende Krav til Landbruget: For det første at optage Dyrkningen af Olie- og Spindeplanter for at holde Industrien i Gang og for at forsyne Samfundet med nødvendige Raavarer, og for det andet at dyrke flere Kartoffler og tørstofferige Roer for at forøge Landets samlede Produktion og for at give større Beskæftigelse. Nu er der jo en Del Landmænd, der har efterkommet disse Krav, men saa kommer Ministeren med Kornloven og straffer disse Mennesker ved at nedskære Forbeholdsretten, hvis de har et mindre Areal med Korn, end de havde i 1939. Det er indlysende, at de, der har efterkommet Opfordringen til at dyrke de andre Afgrøder, som Tiden kræver, maa indskrænke andre Afgrøder, og Kornarealerne undgaar næppe en Reduktion, og det er for saa vidt fuldstændig forsvarligt, netop i Betragtning af, at der avles dobbelt saa mange Foderenheder pr. Arealenhed af Roer og Kartoffler som af Korn.

Ministerens nye Straffebestemmelse for at paatage sig denne Pligt gaar særlig ud over de Egne, der har taget Risikoen ved at bygge dyre Hørskætterier o. lign. Landmændene har der paataget sig en Dyrkningspligt for 10 Aar ud i Fremtiden. Den store Dyrkning af Hør og lignende Afgrøder er i første Omgang en Krigsproduktion, som mange anser for en tvivlsom Forretning, naar vi igen kommer ind under normale Forhold. Men bl. a. af Hensyn til Tidens

Krav har disse Landmænd paataget sig den fremtidige Risiko, og netop af Hensyn til den usikre Fremtid med disse Afgrøder ønsker de at holde deres Besætninger som en Sikkerhedsreserve. Men nu ødelægger Ministeren denne Mulighed.

Landbruksministeren giver Foderkorn til Husmændene med Paalæg om at fodre det op i Bedriften. Derigennem animerer han dem til at fortsætte Produktionen som før Krigen og bruge Korn som Grundfoder i Svineproduktionen, og det er ganske uforsvarligt nu; Kornet bør kun bruges som Tilskudsfoder for at udnytte større Mængder af Sukkerroer og Kartoffler som Svinefoder. Husmændenes Formand i Jylland har ogsaa animeret Husmændene til at forøge Produktionen ved en Omlægning af Produktionen, og jeg beder om Tilladelse til et kort Citat.

Hr. P. Nielsen, Tvis, har ifølge Referat i „Kolding Folkeblad“ ved et Husmandsmøde udtalt følgende:

„Grøntfoder og Ensilage giver 3—4 Gange saa mange Enheder som Byg. Derfor burde Husmændene avle flere Kartoffler, hovedsagelig til Foderbrug. Tiden er en anden, og vi maa prøve paa at indrette os derefter. Der er ikke noget i Vejen for, at Husmanden kan producere 20 Svin aarlig. Der forbruges 20 Tdr. Korn og 150 Tdr. Kartoffler. Paa en Ejendom med 12 Tdr. Land kan man godt anvende 2 Tdr. Land til Kartoffler, saa har man Kartoffler til Husholdning, Udsæd, Foder til 20 Svin og endog 100 Tdr. til Salg.“

Hvis Husmændene vil følge Hr. P. Nielsens Anvisning, kan de opnaa at faa den samme Produktion af deres egen Avl, som de nu har gennem Tildelingen af Foderkorn. Det vil betyde, at de forøger deres Indtægter og forøger Landets samlede Produktion. Det er efter min Mening forkert af Ministeren at modarbejde denne Udvikling.

Det er ikke blot Husmændene, der af Hensyn til Tidens Vanskeligheder skal omlægge deres Bedrift, det er alle Landmænd baade i de smaa og store Bedrifter. I denne Forbindelse vil jeg henlede Opmærksomheden paa den udførlige Produktionsplan, som L. S. har udarbejdet, hvor der med tørre Tal føres Bevis for, hvor stor en Forøgelse af Produktionen der kan opnaas, og hvor stor en Indtægtsforøgelse de enkelte Bedrifter kan opnaa ved at omlægge Produktionen. I denne Produktionsplan er der ogsaa foretaget en saglig Udregning af Produktionsprisen paa Korn — den ligger paa ca. 32 Kr. pr. 100 kg —, men naar vi ikke stiller